

νά ἦσαν εἰς καλλιτέραν θέσιν ἀπὸ τοὺς νῦν Ἑλληνας μάρτυρας τῆς χριστιανικωτάτης Ἡγεμονίας τῆς Βουλγαρίας, ἧς ὁ ἡγεμὼν πρὸ ὀλίγου θερμότερα ἀντήλλασε φιλήματα μὲ τὸν Βασιλέα μας.

Νὰ τοὺς ἀκούσετε τί λένε οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἰς τοὺς καιροὺς τῆς θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας, πόσον τίμιον πρᾶγμα νομίζουν τὴν θρησκευτικὴν των συνείδησιν, τὴν ὅποιαν βαρβάρως παραβιάζουν οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου Μεσσηνέζη Βούλγαροι. Ἐνα χρόνον ἔχουν νὰ δούνε ἁγιασμόν, σὰν πεθάνη κἀνεὶς των δὲν βρίσκεται παπᾶς νὰ τὸν θάψῃ, σχολεῖο δὲν ἔχουν, τὰ παιδιὰ τους τὰ παίρνουν στρατιώταις, φόρους ἐπὶ φόρων πληρόνουν, ἕνας ἐκ τῶν τριῶν ἀντιπροσώπων ἐπλήρωσε πέρου 2300 φρ. φόρον, οἱ Βούλγαροι γεωργοὺν τὰ χωράφια των, πηγαίνουν ἔπειτα εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ δὲν βρίσκουν δίκαιο.

Λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ, οἱ περισσότεροὶ πλούσιοι, ἄλλοι μὲ 300, καὶ ἄλλοι μὲ 200 στρέμματα μὲ ζευγάρια, μὲ περιουσίαν, ὅλα τ' ἀφίνουν, ἀρκεῖ νὰ εὗρουν σχολεῖα διὰ τὰ παιδιὰ των καὶ ἐκκλησίαν διὰ τὰς ψυχὰς των.

Ἄν ἀρνηθῆ νὰ τοὺς παραχωρήσῃ γαίαις ἢ κυβέρνησις, δύνανται καὶ νὰ τὰς ἀγοράσουν αὐτοὶ βαθμηδὸν πληρόντες.

Ἡ γνώμη μας εἶνε μία· νὰ προσελκυσθοῦν ὅλα τὰ χωρία, τὸ τῆς Καβάρνης, τοῦ Τακούσκοιῦ, τοῦ Γενίκοιῦ, τοῦ Καστριτσιοῦ, τοῦ Σαουκτσιοῦ, νὰ τοῖς δοθοῦν γαίαι μοναστηριακαὶ καὶ νὰ χρησιμεύσουν ὡς υγιέστατοι γεωργικοὶ πληθυσμοί. Νὰ ἴδῃτε τὰς ἀγαθὰς φυτιογνωμίας των, τὴν γλυκεῖαν γλῶσσαν, τὰ ἡμέρα ἦθη των, καὶ τὸν ὑπὲρ Ἑλλάδος ἐνθουσιασμόν. Πῶς σὰς ἐφάνη ἢ Ἀθήναι; — Μοναδικὸς παράδεισος, ἀπήντησαν.

Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ κ. Τρικούπης, πρὸς ὃν ἀπόψε παρου-

σιάζονται, θὰ τοὺς ἐνθαρρύνῃ καὶ θὰ ἀπαντήσῃ καταφατικῶς εἰς τὴν θερμὴν εὐχὴν των.

Ἡ ἹΕΡΑ ΘΑΟΣ

Ἀδιάβατος εἶνε καὶ τώρα διὰ τὸ στενὸν αὐτῆς πολλάκις ἢ Ἱερά Ὀδὸς, ἢ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Ἐλευσίνα δηλαδὴ ἄγουσα ἔτι δὲ μᾶλλον ἀδιάβατος θὰ καταστῇ τῷ χρόνῳ καὶ μάλιστα ἀν κτισθῇ ἐν Δαφνίῳ, ὡς λέγεται, τὸ Δρομοκαίτειον Κατάστημα. Δὲν θὰ ἦτο λοιπὸν καλὸν νὰ πλατυνθῇ αὐτὴ τώρα, ὅποτε ἐλάχισται κείνται παρ' αὐτὴν οἰκοδομαὶ καὶ αἱ πλεῖσται ἐν τῷ γίνεσθαι, ἢ πρέπει ἄρα γε πάντοτε Ἐπιμηθεῖς, οὐδέποτε δὲ Προμηθεῖς νὰ ὦμεν; Ὅτε ἐρρυμοτομήθη κατὰ τὸ 1835, ὑπῆρχε ἴσως λόγος νὰ ρυμοτομηθῇ οὕτω στενή· νῦν ὅμως ἀνάγκη νὰ πλατυνθῇ καὶ καιρὸς νὰ γίνῃ τοῦτο τώρα. Οἱ φίλοι δημοσιογράφοι, οἱ τοσοῦτον χάρτην καὶ μελάνην περὶ ἥττονος λόγου ἀξία καταναλίσκοντες, ἂς γράψουν καὶ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου· ἂν βαρύνωνται, ἂς ἀνατυπώσωσι τοῦλάχιστον εἰς τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων των τὴν παρούσαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαΐου 1883

Διαδάτης

ΕΝΑ ΦΑΚΕΛΛΟΝ ΑΝΤΙ ΤΟΥ ἌΛΛΟΥ

α.) Ἡ σκηνὴ ἐν τοῖς ἀνακτόροις τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ βασιλέως.

Ὁ βασιλεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ὑπασπιστοῦ

ὕψωτε χεῖρα ἐναντίον μου, δὲν ἐτόλμησεν ὅμως νὰ μὲ ραπίσῃ.

Ἄφου κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπέδειξα πόσην καταφρόνησιν, φρίκην καὶ ἀπῆλάν μοι ἐνέπνεε, διεκήρυξα ὅτι πᾶς δεσμός μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ διερρήχθη, ὅτι δὲν τὸν ἀνεγνώριζα πλέον καὶ ὅτι ἐμελλὰ ἀμέσως ν' ἀποσυρθῶ εἰς Βωκὸν μετὰ τῶν τέκνων μου.

— Ἐστὼ μοι εἶπε συγκρατῶν τὴν μανίαν του, ἀλλὰ τρίχων τοὺς ὀδόντας, δέχομαι τὸν χωρισμὸν τοῦτον, σὰς ἀποδίδω ὅλην τὴν ἐλευθερίαν· μόνον δὲν σὰς ἀφίνω τὰ δύο τέκνα· λάβετε τὴν θυγατέρα σας, συναινῶ, ἀλλὰ θὰ κρατήσω τὸν υἱόν μου.

Παρερφέρθη ἐκ νέου. Δὲν ἤθελα ν' ἀφήσω τὸν Ραοὺλ εἰς ἀνάξιον πατέρα.

Μὲ διέκοψε κτηνωδῶς.

— Ἐκρατῶ τὸν υἱόν μου καὶ μόνον ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦτον σὰς ἀφίνω ἐλευθερὰν!

Τὸν ἠπειλήσα, ἀλλ' ἐγέλασε γέλωτα διαβολικόν, ὅστις μ' ἔκαμε νὰ παγώσῃ τὸ αἷμά μου.

— Ἐλοιπὸν, μοῦ εἶπε μὲ ἀγρίαν γαλήνην, καταγγεῖλάτέ με ἂν τολμᾶτε! Τῶντι, προσέθεσε μὲ εἰρωνίαν, ἧτις διέπερασε τὴν καρδίαν μου ὡς ἐγχειρίδιον, τοῦτο εἶνε τὸ μόνον μέσον, ὅπερ ἔχετε, τοῦ ν' ἀποβῆτε ἢ κυρία τῆς τύχης τῶν δύο τέκνων σας.

Ἐγνώριζα ὅτι ὁ βαρόνος Δεσιμαῖζ ἦτο ἱκανὸς τὰ πάντα νὰ πράξῃ· ἐφοβήθη, ἤμην ἀσπλος, ἠττημένη. Ἐνεκαρτέρησα. ὦ! τοῦτο ἦτο ὀδυνηρὰ θυσία!

Τὴν νύκτα ἐπλήρωσα πολλὰ κιβώτια ἀπὸ πράγματα, τὰ ὅποια μοῦ ἀνήκον καὶ τὸ πρῶν χωρὶς νὰ προειδοποιήσω κἀνενα, χωρὶς κίνενα νὰ ἀποχαιρετήσω, οὐδὲ αὐτὴν τὴν καλλίστην φίλην μου κόμησσαν Μωριὲν, ἀνεχώρησα ἐκ Παρισίων, σφίγγουσα τὴν θυγατέρα μου εἰς τὴν ἀγκάλην μου καὶ καλύπτουσα αὐτὴν διὰ φιλημάτων καὶ δακρύων.

Πολλὰ ἔκτετε παρήλθον ἔτη, κύριε, ἀλλὰ τὸ τραῦμα τῆς καρδίας μου δὲν ἐκλείσθη, εἶνε πάντοτε αἱματόφυρτον.

ΚΚ'

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΝΑ

Ἡ κυρία Δεσιμαῖζ εἶχε περατώσει τὴν διήγησίν τῆς.

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἐφαίνετο συλλογισμένος.

Ἡ βαρὸν ἔκλειε σιωπηλῶς. Αἱ ἀναμνήσεις τῆς ἐπανέφερον ὅλας τὰς θλίψεις τῆς. Παρετήρει τὸν ξένον, τὸν μυστηριώδη τοῦτον ἄνθρωπον, ὅστις ἐφαίνετο τὰ πάντα γινώσκων, μετὰ τινος θαυμασμοῦ ἀναμικτοῦ μετὰ δειλίας.

— Μάλιστα, εἶπεν ὁ κ. Λαγγάρδ ἐγείρων τὴν κεφαλὴν, ὑπεφάρτατε φρικωδῶς. Καὶ εἰς ὧσαύτως, κυρία, εἰσθε ἐν

τῆς ὑπηρεσίας κ. Χατζηπέτρου δεικνύων εἰς αὐτὸν τηλεγράφημα ἐξ Ἀργους:

A. M. Βασιλέα

Ἀθήνας

Ἀγοράσατε δέκα σώματα τοῦ συγγράμματος τοῦ κυρίου Οἰκονομίδου καὶ πέμψατε αὐτὰ ἄμεσως ἐνταῦθα.

Ἀναστάσιος

β.) Ἡ σκηνὴ ἐν τινι οἴκῳ κατὰ τὴν συνοικίαν Νεαπόλεως.

Ὁ οἰκοδεσπότης, μπακάλης τὸ ἐπάγγελμα, ἀναγινώσκων τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα ἐξ Ὀδησοῦ.

Κύριον Ἀντώνιον Α. . .

Ἀθήνας

A. M. Βασιλίσσα ἀφίκετο σήμερον ἐνταῦθα καλῶς. Ἐσπέρας ἀναχωροῦμεν Πετρούπολιν.

Ἐπασπιτῆς ὑπηρεσίας

I. Παππαδιαμαντόπουλος

Ὁ ἀναγνώστης ἐνόησε πιστεύομεν τὴν γενομένην σύγχυσιν τῶν φακέλων ἐν τῷ τηλεγραφείῳ, ἥτις ἔκαμιν ἕνα μὲν παντοπόλιν νὰ γίνῃ πρὸς στιγμὴν βασιλεῦς, τὸν δὲ βασιλέα . . . προμηθευτὴν βιβλίων.

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

Εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ἐγνωσμένον ζῆλον ἐπιτειδιότητα καὶ δραστηριότητα τοῦ Διοικητοῦ τῆς ἐνταῦθα χωροφυλακῆς κ. I. Μήλιου ὀφείλω καὶ ἡ ὑπορραίνω.

θῆμα. Γνωρίζετε ἀναμφιβόλως πῶς ἀπέθανε εἰς τὸ μοναδικὸν ξενοδοχεῖον τοῦ Βλαϊνκούρ ἡ σύζυγος τοῦ Καρόλου Σεβρῦ;

— Οἴμοι! μάλιστα, κύριε. Εἶχον τὴν ἀτυχίαν πολλάκις νὰ ἴδω τὴν δυστυχῆ μικρὰν ὄρφανὴν παρὰ τῇ τροφῇ τῆς, χωρὶς νὰ δῶσω γνωριμίαν. Ὄνομασαν τὸ παιδίον Ρόζαν. Ἦτο πολὺ ἰσχνὴ ἢ μικρὰ, παρετήρησα δὲ μετὰ χαρᾶς ὅτι πολὺ τὴν περιποιούντο αὐτὴν.

Θέλουσα νὰ ἐπανορθώσω τὸ κακὸν ἐφ' ὅσον μοι ἦτο δυνάτων τοῦτο, ἐσκόπων ν' ἀναλάβω τὴν ὄρφανην, νὰ τὴν διδάξω καὶ νὰ ἐξασφαλίσω τὸν μέλλον τῆς διὰ τινος δωρεᾶς. Ἐκαμα ἐπὶ τούτῳ πολλὰ διαβήματα, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα δυστυχῶς. Κατ' ἀρχὰς μοι εἶπον ἐν Βλαϊνκούρ ὅτι δὲν ἠδυνάμην νὰ ἐπιτύχω ὅ,τι ἐζήτηον. Εἶχον ἤδη προνοήσει περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς μικρᾶς Ρόζας καὶ ὅ,τι ἐμελλε νὰ γίνῃ δι' αὐτὴν εἶχεν ἤδη ἀποφασισθῆ. Ἐζήτησα πληροφορίας εἰς Ἐπινάλ, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ μοι εἶπον ὅ,τι καὶ εἰς Βλαϊνκούρ. Ἐνόησα τότε ὅτι ἡ διοίκησις ἀνελάμβανε νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ὄρφανῆς. Ἐλήφθη ἀπὸ τῆς τροφῆς καὶ ἔκτοτε, μεθ' ὅλας τὰς περὶ αὐτῆς ἐρεῦνας μου, δὲν ἠδυνάμην νὰ μάθω πῶς ἐποποθετήθη.

— Τὸ μυστικὸν καλῶς ἐτηρήθη.

— Πολὺ καλῶς, κύριε! θὰ ἐλογιζόμην πολὺ εὐτυχῆς, ἀνμποροῦσα νὰ πράξω τι ὑπὲρ τοῦ δυστυχχοῦς παιδιοῦ!

— Ἐζήτησατε νὰ πληροφορηθῆτε ἐάν ἡ μαρκησία Σα-

μὲν τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἐνόχων τῆς κατ' ἐμοῦ διαπραχθείσης ληστείας καὶ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ πλείστου τῶν ἀφαιρεθέντων μοι πραγμάτων.

Διὸ εὐγνωμονοῦσα ἐκφράζω πρὸς αὐτὸν καὶ τοὺς ὑπὸ τὰς διαταγὰς του συντελέσαντας τὰς θερμὰς μου εὐχαριστίας.

Ἐν χωρίῳ Χατάνι

Δέσποινα Ζωγράφου.

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΕΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Καλάμαε, 5 Μαΐου

Συνεχίζων διὰ τῆς παρουσίας μου τὰς δύο προηγουμένας μου περὶ τῶν ἐν Μεσσηνίᾳ κομμάτων, θέλω σοὶ περιγράψαι ἐν ταύτῃ, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς περιγραφῆς εἰδεχθοῦς εἰκόνας, ἥτις παριστᾷ τὴν τοπικὴν μας πολιτικὴν, τὰ ἐν ἰσχυρί σήμερον κόμματα, τὴν ἐσωτερικὴν ἐκάστου αὐτῶν γενέσιν, τὴν σημερινὴν ἰσχύον του, τὰ εἰδικὰ μέτρα, ἅτινα θέτου εἰς ἐνέργειαν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των, τοῦ χαρακτῆρος των καὶ ἐν γένει πᾶσαν περὶ αὐτῶν πληροφορίαν. Ἐπειδὴ δὲ τὰ κόμματα εἶναι προσωπικὰ, θέλω σοὶ σκιαγραφήσει καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν καὶ τὸν χαρακτῆρα ἐνὸς ἐκάστου τούτων.

Πολλὰς διαιρέσεις καὶ ὑποδιαιρέσεις δύνανται νὰ δεχθῶσι τὰ ἐνταῦθα κόμματα ἀναλόγως τῆς ἐπόψεως ὑρ' ἢν θὰ

μαρὰνδ πράγματι ἐκρατεῖτο εἰς τὸν πύργον τοῦ Βλαϊνκούρ;

— Μάλιστα, κύριε, καὶ ἠδυνάμην νὰ πεισθῶ ὅτι τίποτε δὲν ἐγνώριζον εἰς Βλαϊνκούρ. Ἄ! εἶχον λάθει τὰ μέτρα των οἱ ἄθλιοι, τοὺς ὁποίους ὁ βαρόνος Δεσιμαίζ μετεχειρίσθη πρὸς διάπραξιν τῆς ἀτιμίας ταύτης! Ἐπρεπε διὰ τῆς βίας νὰ εἰσδύσω εἰς τὸν παλαιὸν πύργον, νὰ ποιήσω ἐρευναν ἐν αὐτῷ μόνον εἰς δικαστῆς ἐδικαιοῦτο νὰ πράξῃ τοῦτο ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου.

Δυστυχῶς ἦμιν ἠνγκασμένη νὰ ἐνεργήσω μετὰ συνέσεως καὶ μεγίστης ἐπιφυλάξεως δὲν ἠδυνάμην ν' ἀπευθυνθῶ εἰς τὴν δικαιοσύνην.

— Μάλιστα, καταλαμβάνω. Ὡστε, κυρία, δὲν γνωρίζετε τί ἀπέγειναν ἡ μήτηρ καὶ τὸ τέκνον τῆς!

— Οἴμοι!

— Λοιπὸν, κυρία βαρόνη, μέλλω καὶ ἐγὼ νὰ σά; εἶπω ὅ,τι γνωρίζω περὶ τῶν πραγμάτων τὰ ὅποια ἀγνοεῖτε.

Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τὸ πτώμα τοῦ Καρόλου Σεβρῦ εὐρέθη εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ σύζυγός του ἀπέθνησκεν, ἀφοῦ ἐγέννησε παιδίον τὸ ὅποιον εἶδατε παρὰ τῇ τροφῇ του, γενναῖός τις ἀνὴρ, τὸν ὅποιον γνωρίζετε, κυρία, διήρχετο διὰ τοῦ Βλαϊνκούρ.

— Ἀνὴρ τις, τὸν ὅποιον γνωρίζω;

— Μάλιστα. Ὁ δὲ ἀνὴρ οὗτος, συγκληκτῆς ἐκ τῆς δυστυχίας τῆς ὄρφανῆς, ἐζήτησε νὰ τοῦ τὴν ἐμπιστευθῶσιν